

Виждашь ли, любезный мой, че твое самолюбіе е еявно, и вмѣсто да ти причинява честь, то сили венчавы-те челоуѣцы да ти презиратъ. Като си обнародовалъ невѣжество на А . . . изявилъ си при това и злоба-та си. Но голѣмъ е убо оный убытокъ, кого причини самаму себѣ, отъ презрѣніе-то, що учини на А . . . като му ся поруга. Постарайся да ставешъ смиренъ и челоуѣколюбивъ. Прже да проговорилъ, треба всегда да разсуждавангъ во первыхъ що иде речешъ; вмѣсто да говоришъ за пороцыте на другыте, любопытствуй пихны-те добродѣтели, и тогда вси ще тя любить. Сега нева ни важе Цвѣтко своя-та Исторія.

Цв. Авраамъ любяше превосходно Исаака сына своего; обаче негова любовь къ Богу бѣ по голѣмъ, какъ-то е праведно. Единъ день рече нему Богъ: Возми сына своего любезнаго тебѣ Исаака, и поиди отъ горъ на една висока гора за да ми го пренесешъ жертва; то есть да му удрежи глава-та, и послѣ да изгори тѣло то му; понеже во време оно колеха добытоцы-те, и ги жертвовахъ Господу като изгорѣвахъ. Но Богъ искаше Исаака на жертва. Всякій другій, кой да не имаше вѣронсповѣ,